

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.448 van 21 februari 2000
in de zaak A. 53.513/VII-12.139.**

In zake : 1. Paul BUDO,
2. Josée LANGENAKEN,
wonende te NIEUWERKERKEN,
Driesstraat 47

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van LIMBURG.

tussenkomen de partij :

Marie-Josée VANDENBORNE,
wonende te NIEUWERKERKEN,
Driesstraat 40.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Paul BUDO en Josée LANGENAKEN op 3 september 1993 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 1 juli 1993, waarbij het beroep van verzoekers tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nieuwerkerken van 11 februari 1993, waarbij aan Marie-Josée VANDENBORNE een milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een varkens- en runderenbedrijf (65 varkens en 25 runderen) aan de Driesstraat 53 te Nieuwerkerken en dit voor een termijn van vier jaar, te rekenen van 11 februari 1993, wordt verworpen;

Gelet op het arrest nr. 46.262 van 24 februari 1994 waarbij de vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en

tot het opleggen van voorlopige maatregelen worden verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 29 september 1994;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1994 die de tussenkomst van Marie-Josée VANDENBORNE toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de beschikking van 7 februari 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 20 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VAN00ST, die verschijnt voor verzoekers, en van Bestuurssecretaris I. WILLEMS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEEEDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Marie-Josée VANDENBORNE baat aan de Driesstraat 53 te Nieuwerkerken een veebedrijf uit.

1.2. Op 30 oktober 1992 dient zij een aanvraag in voor een milieuvergunning bij het gemeentebestuur van de gemeente Nieuwerkerken voor het verder exploiteren (regulariseren) van haar veebedrijf (65 varkens en 25 runderen).

Tijdens het openbaar onderzoek, van 19 november 1992 tot 19 december 1992 wordt één klacht ingediend, namelijk door verzoekers.

1.3. Bij besluit van 11 februari 1993 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nieuwerkerken de gevraagde vergunning voor een termijn van vier jaar, namelijk tot 11 februari 1997.

1.4. Op 11 maart 1993 stellen verzoekers beroep in tegen dit collegebesluit.

Over dit beroepschrift worden volgende adviezen ingewonnen :

- gemachtigde ambtenaar AROHM Limburg van 16 april 1993 : ongunstig wegens strijdigheid van een dergelijk bedrijf met de bestemming (deels in een zone voor koeren en hovingen, deels in een zone voor open bebouwing) en de voorschriften (bestemd voor het oprichten van woonhuizen, instellingen van openbaar nut, openbare gebouwen en handelshuizen) van het B.P.A. Centrum II;

- bestuur milieuvergunningen van 20 april 1993 : ongunstig;
- provinciale landbouwdienst van 5 mei 1993 : gunstig;
- Vlaamse milieumaatschappij van 17 mei 1993 : gunstig;
- provinciale milieuvergunningscommissie van 17 mei 1993 : (unaniem) ongunstig wegens strijdigheid met het B.P.A. Centrum II.

1.5. De bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg beslist op 1 juli 1993 het beroep niet in te willigen en het besluit van 11 februari 1993 te bevestigen, ondanks het feit dat er sprake is van stedenbouwkundige onbestaanbaarheid;

2. De ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoekers niet meer van het vereiste actuele belang doen blijken, gelet op het verstrijken van de verleende milieuvergunning op 11 februari 1997;

2.2. Overwegende dat verzoekers in hun laatste memorie nog doen gelden :

"Dat echter op 16 september 1996 door de tussenkomende partij opnieuw een aanvraag voor milieuvergunning werd ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nieuwerkerken (met wijziging van het voorwerp van het bedrijf van gemengd varkens-koeien-bedrijf naar nog louter koeienbedrijf), maar met als uitdrukkelijke motivering :

'DE AANVRAAG BEHELST HET HERNIEUWEN VOOR 5 JAAR VAN DE VERGUNNING VAN HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN 11.02.1993, EN EINDIGEND OP 11.2.1997'.

Met andere woorden, de door het college van burgemeester verleende vergunning, die vervolgens door verzoekers bestreden werd voor de Bestendige Deputatie van Limburg, die ze bevestigde, precies met het besluit dat het voorwerp is van onderhavig vernietigingsberoep bij Uwe Hoge Rechtsmacht";

dat zij daaraan toevoegen dat hun belang niet louter bestaat "uit het vorderingsrecht hoofdens de schadelijke gevolgen van de bestendinging van een erga omnes vast te stellen wederrechtelijke toestand" maar dat het actueel belang in deze eveneens is gelegen in het feit dat de tussenkommende partij "niets onverlet laat om de wetgeving verder uit te winnen en de wederrechtelijke exploitatie verder te zetten";

2.3.1. Overwegende dat de bestreden vergunning is verstreken op 11 februari 1997; dat de door verzoekers geviseerde milieuvergunningsaanvraag van 16 september 1996 na beroep is geresulteerd in een definitief geworden weigeringsbeslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 17 april 1997; dat op 22 december 1997 het college van burgemeester en schepenen aan de tussenkommende partij de milieuvergunning heeft geweigerd voor het exploiteren van een veebedrijf; dat het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen die beslissing werd verworpen en dat de tussenkommende partij tegen die weigeringsbeslissing geen beroep heeft ingesteld; dat uit die gegevens blijkt dat de tussenkommende partij niet meer gerechtigd is het kwestieuze landbouwbedrijf te exploiteren; dat om die reden alleen reeds het argument van verzoekers geput uit een nieuwe milieuvergunningsaanvraag niet opgaat;

2.3.2. Overwegende dat verzoekers ook nog een actueel belang vinden in een eventueel "vorderingsrecht hoofdens de schadelijke gevolgen van de bestendinging van een erga omnes vast te stellen wederrechtelijke toestand"; dat het belang dat enkel erin bestaat de bestreden vergunning bij arrest onwettig te horen verklaren, om vervolgens op grond van deze, met gezag van gewijsde beklede uitspraak, een vordering tot schadevergoeding voor de gewone rechter beter te kunnen ondersteunen, geen belang is dat is verbonden aan de

nietigverklaring of aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde, maar een belang dat er uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren; dat een dusdanig belang een onrechtstreeks belang is; dat een louter onrechtstreeks belang niet volstaat om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen; dat overigens ook de gewone rechter die gevat is om uitspraak te doen over de vordering tot schadevergoeding de fout van de overheid kan vaststellen; dat het louter gelijk krijgen op zich niet de gevraagde vernietiging wettigt; dat de exceptie gegrond is; dat het beroep niet ontvankelijk is; dat, evenwel, gelet op de omstandigheden van de zaak en gelet op het feit dat het beroep initieel niet kennelijk onontvankelijk of ongegrond was, het gepast voorkomt de kosten van het beroep ten laste van de verwerende partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig februari tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,

D. MOONS,
Mevr. A. WIJNANTS,

staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M. -R. BRACKE.